

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

1-87

50 ÅRGANG

A close-up portrait of a middle-aged man with thinning hair, wearing thick black-rimmed glasses, a white collared shirt, a brown patterned tie, and a brown sweater. He has a serious expression and is looking directly at the camera. The background is dark and out of focus.

*Kongens sølv
til Spydevold*

«Kjærlighet oppfinnsom gjør»

Sluttspurten for innsamlingsarbeidet var spennende for 1986, og vi fekk mange gledelege handslag frå trufaste gjevarar like før jul. Dette vil vi takke for og gle oss over.

Budsjettet for 1987 er nyleg justert og budsjettutkastet for 1988 er gått nøye gjennom. Men det viser seg å være vanskeleg å presentere en budsjett i balanse på grunn av uventa store lønskostnader.

Privathøgskulelova, som nyleg vart vedteken av stortinget, set i prinsippet MF friare i høve til staten i lønsspørsmålet enn tidlegare. Lønningar blir diskutert blant dei tilsette, men ei generell nedskjering ville ramme svært ulikt. Unge lærarar med store og dyre etableringslån ville merke dette så sterkt at det ville svekke ei jamn og god rekruttering av lovande forskarar. Ein arbeider er sin løn verd. Det som også må nemnast er at mange av lærarane yter betydelege summer til MF.

Undersøkinga for MF, utført av Norges Markedsdata, viste nyleg at 20% av dei spurde kunne tenkje seg å støtte MF økonomisk. Dette er ei stor utfordring i innsamlingsarbeidet.

Likevel må vi kritisk stille spørsmålet: Er det andre og kanskje utradisjonelle

vegar å gå for MF å skaffe inntekter på? Kva med MF som fagresurs som egentleg «tilhører» kristentolket? Kan deler av denne resurs brukast på annan måte?

«Kjærlighet oppfinnsom gjør» – heiter det, og vi skal positivt gå inn i denne situasjonen, og skulder til skuldere skal vi i tru og tillit slå ring rundt MF! Motløyse og pessimisme kjem aldri frå kyrkja sin Herre!

Vigbjørn Matre

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansvarlige redaktører: Olav Skjevesland og Vigbjørn Matre. *Red. sekretær:* Tom-Egil Hverven. *Redaksjonsmedarbeider:* Cand. theol. Trond Solvang.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Opplag dette nr.: 35 000.

Forsidebildet: Tidligere landssekretær Eugen Spydevold under mottagelsen av Kongens fortjenestemedalje i sølv (se side 7).

Ord til glede

Noen ord i evangeliene har vi hørt så ofte at vi til slutt ikke hører dem. Men så plutselig kan et slikt ord åpne seg på nytt, og du oppdager noe der som du aldri hadde sett før.

La meg dele et slikt ord med deg, ett som åpnet seg for meg først mange år etter min teologiske embetseksamen. Du har hørt det ofte – det hadde jeg også. Det er Faderens ord til Jesus ved hans dåp: «Du er min sønn, den elskede. I deg har jeg behag.» Jeg skjønnte naturligvis hele tiden at dette var et ord om Jesus, et viktig ord om Jesus. Han er Guds Sønn. Ja, mer: Han er Guds elskede sønn; Gud er glad i ham. Når det sies: I deg har jeg behag, kunne vi kanskje like gjerne oversette: I deg har jeg min glede. Når Gud ser på Jesus, ser han på ham med kjærlighet og glede. Faderen fryder seg over Sønnen!

Men nå kommer det jeg ikke oppdaget – ikke før lenge etterpå: Ordet handler ikke bare om Jesus. Det handler også om meg.

I enkelte deler av den gamle kirke hadde man en eiendommelig praksis i forbindelse med dåpen. Når dåpskandidaten steg opp av vannet, sa presten til ham, med ordene fra salme 2,7: «Du er min sønn, jeg har født deg idag.» I de ordene lå en dyp mening: Du er idag blitt iført den Herre Jesus Kristus – du er blitt en Guds sønn, et Guds barn. *Du har fått del i hans sønnkår!* Du kan nå – som han – rope «Abba, Far!». Det er sønnkårets Ånd, barnekårets Ånd som roper slik. Jesus vil dele sitt sønnkår med oss.

Og det er rettferdigjørelsens store hemmelighet: Jesus *deles* med oss det som er hans. Ja, han *byter* med oss, sa Luther. Han tar bort det som er vårt –

synden, nederlagene og det senkende, skamfulle blick – og så gir han oss det som er hans: barnekåret, det tillitsfulle sønneforhold som ser Gud glad imøte. Og det beste av alt: Gud står bak dette bytte; *han* ser sin elskede Sønn i meg.

Derfor er det sant om meg, det som Gud sa til sin Sønn i hand dåp: «Du er min sønn, en elsket sønn, i deg har jeg min glede!»

Vi har så lett for å tenke at syndenes forlatelse betyr å bli befridd fra syndens skyld på en slik måte at vi liksom *såvidt* blir akseptable for Gud og slipper igjen om i hans dom. Vi tror vi blir godtatt av Gud så å si med et nødrep.

Men Guds ord til Jesus lærer meg noe annet. Er jeg ikledd Kristus som min

rettferdighet for Gud. da står jeg for Gud – ikke som en sønn han med nød kan godta. Nei, jeg står for Gud som et barn han har sin glede i, et barn han fryder seg over, et barn han har behag i. Jeg hadde nær sagt: hans yndlingsbarn, hans foretrukne barn – men da må jeg tilføye at Gud bare har slike barn; de er foretrukne og yndlingsbarn alle sammen.

Så melder det seg en engstelig motforestilling: Er nå dette virkelig sant? Er jeg ikke også et barn som Gud er fortvilet over, og med god grunn? Jo, men Gud kan se to ting på en gang, og den ene tingen ligger dypere enn den andre, og det er ved denne dypeste sannhet hans blikk stanser. Når jeg tar min tilflukt til Jesus, stanser hans blikk ikke ved mine synder og min svikt, men det stanser ved Jesus. Og da ser han på meg med glede, med velbehag.

Da dette gikk opp for meg, og jeg våget å si til meg selv: Du er Guds *elskede* barn, som han ser på med glede – da ble

det nesten for voldsomt. For dette er jo for godt til å være sant. Men det er sant!

Frykt ikke, Sion! La ikke hendene synke!

Herren din Gud er hos deg, en helt som har makt til å frelse.

Han gleder og fryder seg over deg og gir deg på ny sin kjærlighet

Han jubler over deg med fryd . . . (Sef 3,16f).

Jeg har fått lov å tro at jeg her har lov å sette inn mitt eget navn der det står Sion. Ikke fordi jeg er noen storartet kristen, men fordi Jesus er storartet, og fordi han er min identitet for Gud. Jeg leser denne Sefanja-tekst noen ganger, leser den høyt med mitt eget navn. Og typisk nordmann som jeg er, mottent og mildt depressiv, hender det at gleden bryter frem i form av tårer. Gledestårer. «Du er min sønn, en elsket sønn, som jeg har min glede i.» Sant om Jesus. Sant om meg. Sant om deg!

Oskar Skarsaune

VÅRE BØNNE- EMNER

Takk for

- Alle trofaste givere og forbedere for MF.
- Alle nye studenter som har fulgt kallet fra deg.
- Lærerne ved MF og deres store innsats.

Be for

- Aksjon «Norge Rundt» 27–30 mars.
- Alle som er i tvil om sitt kall.
Be om at de må få klarhet i hva de skal bruke livet sitt til.

Hjertelig takk

For minnegave på kr. 5 310 ved Ernst Orstads bisettelse 6. nov. 1986.

For minnegave på kr. 3 700 ved Erik Holms bisettelse 24. nov. 1986.

Erling Servan

Livet er mer enn fag og eksamener

«OMSORGSTJENESTE» på Menighetsfakultetet? Med egen studentprest, sjelesørger, og psykiater-kontakt!! Er det krisetilstander blant studentene på MF?

- Nei, det er ikke det, heldigvis. Men omsorgstjenesten på MF springer ut av det faktum at livet på fakultetet ikke bare dreier seg om fag og eksamener. MF-studenter er levende mennesker som har sine sorger og gleder, kriser og problemer og kjenner både tvil og tro. Hele veien gjennom MFs historie har lærerne vært mye benyttet som sjelesørgere. Man har følt ansvar for studentenes ve og vel og for deres åndelige utvikling. Fortsatt er det slik at lærerne ønsker å være disponible for samtale om spørsmål i grenselandet mellom fag og tro og for sjelesorg og skriftemål. Treffetiden er til for å brukes, - også til slikt.

Likevel opprettet MF i 1979 en egen studentprest-stilling. Etter press fra studentene. De ønsket en sjelesørger som var litt mer tilgjengelig i miljøet. Målet var å gjøre det enklest mulig å få luftet problemene ut under fire øyne. Tilbudet om sjelesorg og veiledning skulle presenteres mer åpenlyst og direkte i MF-miljøet. Det hele skulle bli mindre mystisk og mer alminnelig.

- Og slik gikk det?

Ja langt på vei gikk det slik. Studentpresten har gjennom årene hatt nok å gjøre. Sammen med fakultetslektor Jofrid Wiik, som også har sjelesorg-tjenesten som en del av sitt arbeid.

Med i omsorgstjenesten hører også studieveilederne for henholdsvis teo-

- Omsorgstjenesten ønsker å ta studentene på alvor og møte dem der de står, sier studentprest Ole Jacob Modalsli.

logi- og kristendomsstudiet, husets logoped og vår psykiater-kontakt.

Omsorgs-teamet er åpent for allsidig bruk. Ingen ting er for smått, men det hender at noe er i største laget. Da er psykiateren god å ha. Han er knyttet til «huset» på timebasis og kan nås etter nærmere avtale. Omsorgstjenesten ønsker å ta studentene på alvor og møte dem der de står. Vi står til rådighet med kortsiktede kontakter og langsiktige arbeid, - så langt kapasiteten rekker. Skriftemålet

hører også hjemme i vår hverdag.

Alle teologistudenter får tilbud om samtale med studentpresten i løpet av 2. semester. Tilbudet har nærmest form av en innkalling, men det er frivillig om man ønsker å møte opp eller ikke. Vi ønsker at studentene allerede tidlig skal få kontakt med omsorgsteamet og deres arbeid. Vi tror at det er sunt for vordende sjelesørgere at de har kjent på kroppen hvordan det er å gå til sjelesorg.

Omsorgstjenesten har også en annen side, nemlig forbønnstjenesten. På husets bønnenom ligger det en liste med konkrete bønne-emner. På denne listen er navnene til hver enkelt student og kandidat samt navnene på alle ansatte. I lø-

Fakultetslektor Jofrid Wiik er lærer på GT-seksjonen, men hun har også sjelesorgtjenesten som en del av sitt arbeid.

pet av en uke har navnene til alle som ferdes på huset ligget fremme – til forbønn.

Denne delen av omsorgstjenesten inviterer vi også MF's venner til å ta del i. Vi ønsker å trekke menigheten på studentens hjemsted inn i aktiv forbønn og omsorg for «sine» studenter. Det er hele kirkens oppgave og ansvar å hjelpe dem frem til å bli trygge og frimodige tjenere i Guds rike.

På denne bakgrunn sier vi: Velkommen til *medarbeiderskap* – i omsorg for studentene!

Eugen Spydevold – trofasthetens mann

Ordfører Guttorm Aakeberg i Råde delte ut H. M. Kongens fortjenestemedalje i sølv til Eugen Spydevold.

Tidligere landssekretær Eugen Spydevold har fått Kongens fortjenestemedalje i sølv. Den 8. januar var familie, venner og kolleger samlet på menighetssentret hjemme i Råde for å hylle Spydevold.

– Eugen Spydevold er en trofasthetens mann i vår kirke, sa biskop Gunnar Lislerud. Biskopen husket Spydevold fra sin egen studietid på MF, og han trakk linjen helt frem til det arbeidet Spydevold gjør i dag, 82 år gammel.

– Du glemmer ikke dem du har hatt i sjelesorg, du besøker ennå gamle og syke. Du er en godviljens mann, en åpen

mann. Du går ikke med skjulte tanker, du er ærlig og åpen i ditt vitnesbyrd. Vi ærer deg med glede, sa biskop Lislerud.

Direktør Erling Servan fremhevet Spydevolds trofasthet mot kallet. Han pekte på at Spydevold har vært kreativ og nytenkende i sitt utrettelige arbeid for MF helt frem til denne tid.

– Du er et forbilde for oss som i dag arbeider på Menighetsfakultetet. Du har vist hva det går an å utrette om man brenner av kjærlighet for en sak, sa Servan.

tehv

Kirkelig allmennpraktiker

– Jeg ser på meg selv som en kirkelig allmennpraktiker. Tyve års tjeneste som prest har gitt meg allsidig erfaring. Kallet fra MF ser jeg som en anerkjennelse av at allmennpraksis kan være like verdifull som år med teoretiske studier.

Dette sier fakultetslektor Per Karstensen til Lys og Liv. Ved nyttårstider kom han fra soknepreststillingen i Tonsen menighet i Oslo for å undervise i kateketikk, en fellesbetegnelse for kirkelig undervisning.

– Jeg har ikke skrevet bøker, og jeg kan ikke legge frem forskningsresultater. Men jeg tror at en presteskole også har bruk for folk med bred erfaring. Etter 20 år som prest er det ikke mye som er meg fremmed.

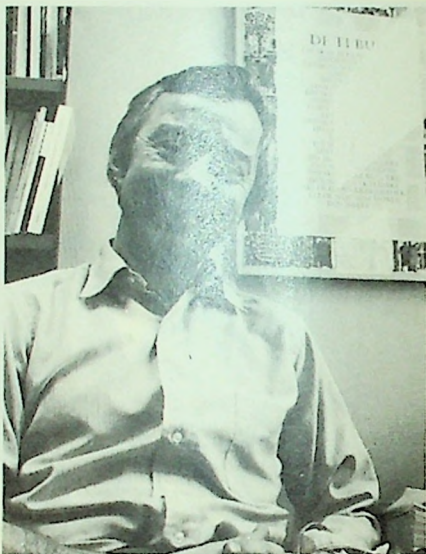
Per Karstensen er født på Reipå i Meløy i Nordland. Faren var lærer og kirkesanger, moren en trofast misjonskvinne. Mange prester og emissærer gikk ut og inn av hjemmet, og unge Per fikk lære at kristendom ikke bare var noe de prekte om i kirken og på møter. Han fikk møte levende mennesker med boblende humor.

– Da jeg ble eldre, kunne jeg ikke komme unna tanken på teologi og prestejerneste. Jeg fikk et sterkt kall til å bli prest, til aktiv menighetstjeneste.

Samtidig hadde Karstensen en dragning både mot skolen og lege-yrket. Etter artium var han hjemme et år for å se til sin dødssyke far, mens han vikarierte som lærer i distriktet.

Lærersfamilie

- Hvorfor er du opptatt av kateketikk?
- Jeg er fra lærersfamilie og har alltid

– *Noen i vår kirke burde ha et strategisk blick og sende arbeidere dit hvor de trengs mest, mener Per Karstensen, nyløst fakultetslektor i kateketikk på praktikum.*

lidd under en ulykkelig kjærlighet til skolen. I min første stilling som hjelpeprest i Grorud ble jeg som yngste prest tildelt konfirmantundervisningen. Dermed falt interesse og ytre oppgaver sammen.

Hele veien som prest har Karstensen hatt undervisning ved siden av, både på ungdomsskole, gymnas og i høyere utdanning. Han er også meget brukt som foredragsholder.

Pastor *Svein Rise* er engasjert som fakultetslektor i systematisk teologi ved Instituttet for kristendomskunnskap for ett år fra 1. januar 1987. Svein Rise kan se tilbake på flere års tjeneste som prest.

I tre år fra 1981 hadde han et forskningsstipendium i NAVF for systematisk-teologisk forskning. Han har hatt studieopphold i Erlangen og Göttingen.

I de siste tre semestrene har han gjort tjeneste som vikar i en stilling for vitenskapelig assistent i systematisk teologi ved Instituttet, og er således vel fortrolig med de utfordringer og byrder som vil møte ham der i år.

Svein Rise er engasjert som fakultetslektor i systematisk teologi.

Weider idealet

- Du kommer rett fra presteyrket til lektor-stillingen. Hva er viktigst å lære studentene?

- Vi må hjelpe den enkelte til å ta i bruk sine egne ressurser. Vi må stimulere til egen utvikling. Mitt eget ideal er Bjarne Weider. Han var en glad og frimodig venn, lærer og biskop for meg. Jeg tror det er dette vi trenger: Glade og frimodige prester.

Mer kallsbevissthet

Karstensen vil også gjerne hjelpe frem en mer solid kallsbevissthet. Prester bør ikke spørre etter hvor det er behagelig å være, men etter hvor det er behov for dem. Han vil motivere til større mobilitet blant yngre prester.

- Jeg skulle ønske noen i vår kirke kunne ha et overordnet strategisk blikk. Noen steder i Norge har et levende kristent miljø og trekker til seg mange mennesker. Andre steder er mer øde, og blir liggende i en bakevje uten kristent liv og arbeid. Noen burde peke på dette og sende arbeidere der hvor de trengs mest, mener Per Karstensen.

tehv

Harald Hegstad er ansatt som vitenskapelig assistent i systematisk teologi.

Cand. theol. *Harald Hegstad* er ansatt som vitenskapelig assistent i systematisk teologi på Instituttet for en periode på inntil tre år, opprinnelig fra 1. august 1985. Etter søknad fikk han innvilget utsettelse med tiltredelsen til 1. januar 1987.

Aksjon

MF Norge rundt '87

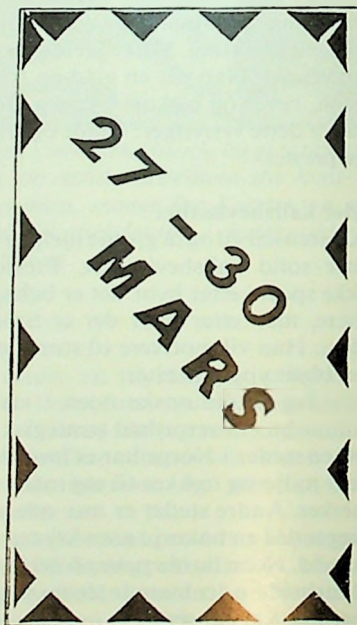
27-30 mars

Disse stedene får besøk:

1. NORD-ØSTERDAL
2. NORD-GUDBRANDSDAL
3. RISØR/GJERSTAD
4. FLEKKEFJORD/KVINESDAL
5. KRISTIANSAND
6. HAUGESUND
7. YTRE SOGN
8. INDRE SOGN
9. VOLDA
10. ØRSKOG/SYKKYLVEN
11. MOLDE
12. STJØRDAL
13. SALTEN
14. INDRE HELGELAND
15. HARSTAD
16. ALTA

STØTT AKSJONEN!

Siste organisasjonsmøte blir ikke det siste

Det siste møtet i serien «MF møter organisasjonene» ble holdt 16. januar med Norges Kristelige Ungdomsforbund.

Møtet blir likevel ikke det aller siste. Styret ved MF planlegger i fremtiden større temamøter, hvor lederne for de kristelige organisasjonene og sentrale kirkelige organer vil bli invitert til å debattere brennbare teologiske emner.

En kvinne- og mannssterk delegasjon fra NKUF ble ledet av formann Gunn Bjørg Wisløff og generalsekretær Asbjørn Gjengedal.

Utsendingene fra NKUF var begeistret for planene om ny studieordning for teologistudiet. De tilbød seg å samarbeide for å skaffe gode veiledere til studentenes praksisperiode, som kommer tidligere i studiet under den nye ordningen.

Flere av utsendingene fra Ungdomsforbundet ytret ønske om at studenter tidligere i studiet må få hjelp til å bli klar over om de egner seg til prestedtjeneste. De forslø at MF starter etterutdanningskurs for sekretærer i organisasjonene, i likhet med kursene som i dag arrangeres for prester og lærere.

Mot slutten av møtet etterlyste generalsekretær Asbjørn Gjengedal mer konkret veiledning fra MF-lærere i aktuelle teologiske spørsmål.

– Jeg skulle ønske MF-lærere kunne komme med en enkel og klar fremstilling om hvorfor de er for kvinnelige prester. Slik debatten har rast i det siste, kan en få inntrykk av at motstanderne av kvinnelige prester har Skriften på sin side, mens tilhengerne kjemper på lag med tidsånden, sa Gjengedal blant annet.

Flere av utsendingene understreket

NKUF-utsendingene Gunn-Bjørg Wisløff (i midten) og Jorunn Kapstad (t.h.) kom med mange utfordringer til MF og direktør Erling Servan.

Fakultetslektorene Per Karstensen og Jan Schumacher møtte Bjorn Solberg fra NKUF (i midten).

behovet for at MF-lærere engasjerer seg kontinuerlig i debattene. De syntes ikke det var tilstrekkelig om lærerrådet hadde avgitt en uttalelse om emnet en gang i fortiden.

– For tiden føler NKUF behov for å gi rettledning og hjelp i samlivsspørsmål. I den forbindelse er spørsmålet om samarbeid mest brennbart, mente Asbjørn Gjengedal.

tehv

Forsoningen

Bokmelding ved Arvid Tångberg

I et av sine vakreste dikt – «Nu vander mor sitt bibelblad» – beskriver Pår Lagerkvist hvordan hans kjære mor leser linje for linje i sin Bibel i skumringen og til sist folder sine hender over den når mørket faller på. For hennes sønn ble Bibelen trass i alt en «djup og uutgrunnelig bok», til slutt også utilgjengelig. Lagerkvist greidde ikke å tilegne seg innholdet av «gudsfryktenes hemmelighet» (1. Tim. 3,16).

Som Bibelen viser, er Guds «mysterium» ufattelig, men ikke utilgjengelig for mennesker. Guds «hemmelighet» er tilgjengelig og mulig å oppleve i Jesus Kristus og hans frelsesverk. Likesom disiplene kunne se og berøre Jesus i historiens virkelighet uten å forstå ham helt ut, våger den kristne kirke ennå idag å ikke bare leve av hans ufattelige frelsesinnsats, men også forkynne den og sette ord på «evangeliets hemmelighet» (Ef. 6,19 sml. 5,32 Kol. 1,26–27).

Ett av hovedordene i den kristne forkynnelse av denne åpne hemmelighet er «forsoning», og i 1985 holdt Menighetsfakultetet etterutdanningskurs for prester, kateketer og andre interesserte over temaet «forsoningen». Omtrent 100 tilreisende samlet seg på auditorium 1 på MF, lyttet til og samtalte om foredragene som belyste emnet fra ulike sider. Resultatet har blitt en hendig bok som nå foreligger i bokhandelen eller kan bestilles derfra.

Begrepet «forsoning» blir allsidig belyst gjennom forfatterne som har spesialisert seg i ulike retninger fra praktisk til systematisk teologi og skjønnlitteratur. I stedet for å gjengi innholdet i de enkelte foredragene, vil vi under nevne de ulike bidragene i rekkefølge og sitere noen

rammende setninger fra disse. Vi anbefaler MF-venner å bruke boken eller deler av den til studium i bibelgrupper.

Arvid Tångbergs foredrag forfølger temaet gjennom Det gamle testamente fram til den lidende Tjeneren i Jesaja 53:

«Gud ønsker menneskets bekjennelse og omvendelse som utgangspunkt for soning og fornyet gudsomfunn, men han lar ikke menneskers straf og forherdelse stanse sin frelsesverk. Den messianske Tjeneren viser dybden i Guds frelsesvirke. Gjennom Tjeneren tar Gud initiativet.» (s.21)

Professor Edvin Larsson drøfter forsoningen ut ifra Det nye testamente:

«Guds kjærlighet til verden ligger foran alt annet . . . Dermed er vi fremme ved noe som kan ligne en kamp i Gud selv; spenningen mellom hans kjærlighets vilje til å redde oss og hans hellighets vrede over den synd vi er innviklet i. Det er i dette spenningsfelt forsoningen skjer . . .» (s. 35)

Forsoningen og tros læren er professor Torleiv Austads emne:

«Helge Hognestad, som fornekter Jesu legemlige oppstandelse fra de døde, betrakter korset som «symbol på politisk ansvarlighet». Tanken om at det trengs et sonoffer en gang for alle på grunn av verdens synd og skyld, er ifølge Hognestad «en løgn om mennesket». Det kan se ut til at Jesu død lettere blir mistolket hvis den rette sammenheng mellom korset og oppstandelsen blir oppløst.» (s. 46 og 47)

«Det er altså av avgjørende betydning å holde forsoningen og rettferdiggjørelsen fra hverandre. Dette skillet er gjennomført hos Paulus, og dessuten i de evangelisk-lutherske bekjennelsesskrif-

ter. Den augsburgske bekjennelse, art. IV (Om rettferdiggjørelsen), henlegger rettferdiggjørelsen til nåtiden på grunnlag av en skjellsettende hendelse i fortiden, Kristi død. Da fant forsoningen sted.» (s. 47)

Fartein Valen-Sendstad spør etter forholdet mellom Guds rettferdighet og kjærlighet i moderne teologi:

«Kristi forsonings gjerning skjedde ved kamp og nederlag, ved å dø og bli knust. Forholdet mellom Guds rettferdighet og barmhjertighet går ikke opp i et matematisk-juridisk regnestykke.» (s. 53)

Biskop Erling Utne, tidligere rektor ved MFs praktikum, la nye årganger av forkynnere på hjerte å bli «korspredikanter»:

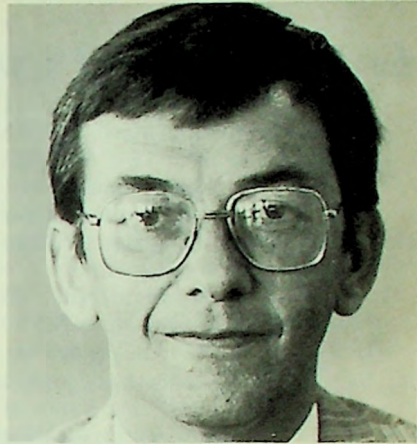
«Flere forkynnere taler som om hele verden etter Golgata er forsonet med Gud og ikke lenger er truet av Guds vrede. De legger all gudsfrykt lam i våre forsamlinger! Spenningen mellom lov og evangelium blir borte. – Vi må forkynne at lever vi i vantro og synd, så står vi i en dødsfarlig konflikt med Gud.» (s. 68)

Leif Gunnar Engedal skildrer sjelesorgens «møte med det fragmentariske og istykkerlevde liv»:

«Et fruktbart sjelesørgerisk arbeide i forsoningens tjeneste, forutsetter en sjelesørger som selv kjenner Forsoneren – ikke bare fra dogmatikken, men fra de innerste og mest personlige erfaringer i sitt eget liv.» (s. 93)

Konsulent i Mellomkirkelig råd Atle Sommerfeldt behandler «Forsoningen og kirkens sosialetiske engasjement»:

«Kirken er stedet for forsoningens tilsigelse og som sådan ufeilbarlig. Men som sosialt fellesskap, hvilket den hele tiden også er, er den preget av skyldfordervskrefter og utilstrekkelighet. Det gjelder i høyeste grad også for dens sosialetiske engasjement.» (s. 110)

Førstelektor Arvid Tångberg omtaler boken «Forsoningen», som er resultatet av et etterutdanningskurs på MF i 1985.

Teateranmelder Magnhild Aalen avrunder boken med å gjennomgå forsoningsmotivet i en del nyere skjønnlitteratur:

«I likhet med Strindberg og Elliot framhever Undset at mann og kone trenger et særlig oppgjør, med syndserkjennelse, for å kunne forsones og ikke skilles.» (s. 122)

Forsoningen er et tema som krever fordypelse og tilegnelse. Den nye boken ønsker å lede kristne til fordypet kunnskap om forsoningens mysterium, Forsoneren.

Red. B. T. Oftestad/K. A. Tångberg: **FORSONINGEN**, TAPIR Forlag, Trondheim 1986, 127 s., ISBN 82519-0767-5, veil.pris Kr. 120 (ved besøk på MF kan den kjøpes med 20 prosent rabatt).

For eller mot kvinnelige prester?

Sokneprest Finn Kristian Marthinsen på Lista tilbrakte fire uker på MF for å finne ut om han kunne være for eller mot kvinnelige prester. Hver dag fant han sin plass på lesesalen og gransket skriftene for å komme til en konklusjon.

Men det tok sin tid å finne fasit.

- Hva mente du før du kom til MF?

- Helt fra jeg tok embedseksamen har jeg bare overtatt kirkens tradisjonelle syn. Men jeg følte at jeg ikke kunne gi noen god begrunnelse. Derfor har jeg lenge hatt lyst til å lese og finne ut mer. Spørsmålet blir stadig mer påtrengende - selvom jeg ennå ikke har hatt noen kvinnelig prest i prostiet.

- Hva har du brukt studieoppholdet til?

- Jeg har fått satt meg inn i en del av diskusjonen omkring emnet. Jeg har lest eksegese - bibelfortolkningen av de aktuelle stedene i 1. Korintierbrev 11 og 14 og 1. Timoteus brev 2. Det er klart at Bibelen må være utgangspunktet når man skal komme frem til et standpunkt.

- Hva er du kommet frem til?

- Jeg føler meg fremdeles usikker. Det er ikke lett å forandre på det som har vært kirkens standpunkt gjennom tidene ved å endre tolkningen av skriftstedene.

Samtidig har jeg et lavkirkelig embetssyn. Det er vanskelig for meg å godta at man uten videre kan ha kvinnelige predikanter samtidig som man er imot kvinnelige prester. Dessuten har jeg stor sympati for uttalelsen fra mindretallet i Indremisjonens komite. Er det ikke noe som er bestemt av den tid Paulus levde i? Jeg synes det er vanskelig å si nei til dem som vil forkynne evangeliet. Men hvis Gud virkelig sier nei til kvinnelige pres-

- Jeg føler meg fremdeles usikker, sier sokneprest Finn Kristian Marthinsen, som har hatt studiepermisjon for å lese om kvinnelige prester.

ter, kan ikke jeg si ja . . . Dette blir uklare tanker, for de er ikke klare og fasttømrede inne i hodet mitt, utbryter Finn Kristian Marthinsen. Han klør seg i hodet.

- Har du fått hjelp til å komme frem til en konklusjon på MF?

- Ja, her finnes alt stoffet tilgjengelig. Jeg har også snakket med noen av lærerne, men svarene kommer an på hvem man snakker med. Noen er for, andre er mot, men alle har seriøse standpunkter.

- Hva med kvinnelige prester og studenter? Har du snakket med dem?

- Det har jeg også. Når noen av dem virkelig føler kallet til å bli prest, føler jeg det vanskelig å si at kallet ikke kom-

mer fra Gud. Det høres forferdelig ut å si noe slikt. Det er vanskelig å stå ansikt til ansikt med dem det gjelder.

- Hva gjør du som sokneprest i praksis i samarbeid med kvinnelige prester?

- Jeg har vært sammen med kvinnelige prester for eksempel i Presteforeningen. Det har jeg bare hatt glede av. Jeg har heller ingen anfektelser ved å være tilstede ved en gudstjeneste hvor en kvinne forretter. Jeg ville tvertimot få det vondt dersom jeg skulle bruke et så sterkt virkemiddel som å holde meg bor-

te. Men det betyr ikke at jeg er ferdig med spørsmålet, tilføyer Marthinsen.

Selvom han ikke nådde noen endelig konklusjon i løpet av tiden på MF, er Marthinsen full av lovord for selve ordningen.

- I prestatjenesten dukker det stadig opp ting som en skulle jobbe grundigere med. Det er en del av ordinasjonsløftet at vi skal fortsette å fordype oss i ordet etter at vi er ferdige her. Derfor bør ordningen med studiepermisjoner utvides.

tehv

«Som å komme hjem»

- Jeg får følelsen av å komme hjem når jeg kommer til MF, sier sokneprest Johannes Melve i Ulvik.

Vossingen og Ulvik-presten Johannes Melve reiste langt under studiepermisjonen. Han var innom prestekurs i Israel, Johannelund i Sverige, Fjellhaug i Oslo og Jeløya ved Moss før han tok innspurten 14 dager i prestehybelen på MF rett før jul.

- Jeg får mer følelsen av å komme hjem når jeg kommer til MF, sier Johannes Melve til Lys og Liv. Han har brukt permisjonen til å studere «Guds barn i

forkynnelsen». Han synes ikke han er kommet så langt med temaet som han hadde håpet, men han har i alle fall fått en allsidig studiepermisjon.

Johannes Melve er 43 år og har vært sokneprest i Ulvik i seks år. Han tok over etter Tore Kopperud, som nå er fakultetslektor på praktikum ved Menighetsfakultetet. For Ulvik var Melve og familien 10 år i Skjerstad i Salten.

tehv

Prestehybelen på MF er tildelt følgende personer for 1987:

JANUAR:

Res.kap. Kjartan Ertsaas, Steinkjer

FEBRUAR:

Res.kap. Knut Hope, Tistedal

MARS:

Sokneprest Ragnar Andersen, Årdal i Ryfylke

ARPIL:

Sokneprest Knut Ivar Askeland, Leka

MAI:

Res.kap. Svein Gjesdal

JUNI:

Pensjonert sokneprest Idar Hodne, Myking

JULI:

LEDIG

AUGUST:

Kallskapellan Jon Syver Norbye

SEPTEMBER:

Sokneprest Leif A. Skagøy, Øyestad

OKTOBER:

Res.kap. Steinar Kaldheim, Hønefoss

NOVEMBER:

Sokneprest Olav Alesåker, Sandefjord

DESEMBER:

Sokneprest Ole Martin Damskog, Siljan

ES.

MF-Hong Kong aksjonen ruller videre

MF-Hong Kong komitéen ikraft i fjor. Dens oppgave er å organisere MF's støtte til The Lutheran Theological Seminary i Hong Kong. Komitéen er rekruttert fra både studenter, administrasjon og lærere.

På grunn av et veiprojekt må det nåværende Lutheran Theological Seminary (LTS) nedlegges. Et nytt må bygges, og det koster penger. Mange penger. Vi vil gjerne understreke at LTS er et strategisk meget viktig seminar. Hit kommer kinesiske studenter ikke bare fra Hong Kong, men også fra Indonesia, Taiwan og Thailand. LTS' mål er å utdanne teologi- og kristendomsstudenter til tjeneste i kirken.

MF-studentene har 'adoptert' LTS i Hong Kong som sitt «søsterfakultet». I fjor hadde vi besøk av 2 studenter fra LTS og vi håper på mer kontakt begge

veier. Som kjent var MF's egen Hans Kvalbein lærer ved LTS i et år. MF-Hong Kong komitéen vil ikke bare satse på MF, men også nå ut i menigheter og andre grupper med informasjon og oppfordring til støtte. Et team vil være tilgjengelig med lysbildeserie og annet materiell. Vi tror at dette prosjektet er meget støt-
teverdig. Mange studenter og lærere er allerede faste givere. Men vi trenger flere. Ønsker du å være med å gi en håndrekning kan du tegne deg som fast giver ved henvendelse til Målfrid Norum. Du kan også støtte aksjonen med en enkeltgave over postgiro nr. 2 37 36 29 «misjonsaksjonen MF-Hong Kong». Hvis du vil arrangere en Hong Kong-kveld i din menighet eller gruppe, til støtte for seminaret, kan du ta kontakt med Hans Kvalbein.

MF-Hong Kong komitéen
v/Haakon Kessel

Ivar P. Seierstad til minne

Professor, dr. Ivar Pedersen Seierstad døde tirsdag 13. januar

Ivar P. Seierstad var født 13. september 1901 i Hedrum. Han tok embetseksamen og praktikum ved Menighetsfakultetet i 1928. I 1931 ble han ansatt samme sted som stipendiat i Det gamle testamente, i 1939 som lærer og i 1945 som dosent i samme fag. Fra 1948 til han etter eget ønske fratradte i 1970, var Seierstad professor i GT. Allerede i 1951 ble han rammet av poliomyelitt, men etter sykepermisjonen gjennomførte han sin lærergjerning med kraft – tross de omfattende lammelser han fikk.

Seierstads livsverk var en helhet. Han var forsker, akademisk lærer og kirkemann i ett stykke og en gjerning. Han deltok i kirkelig arbeid både på Diakonhjemmet og i Israelsmisjonen, og han var medredaktør i Luthersk Kirketidende.

Det sterke kirkelige engasjementet bar inn i hans gjerning som forsker og lærer. En vesentlig del av Seierstads forskning var viet til profetene i GT. Hans store doktoravhandling fra 1946 om

åpenbaringsopplevelsene hos profetene Amos, Jesaja og Jeremia har ennå gyldighet på sitt område, bunnsolid og engasjert skrevet som den er.

Yngre kolleger møtte hos Ivar P. Seierstad en inspirerende ærbødighet for GT som Israels hellige Guds ord. Han sparte seg ingen møye for å nå et så klart bilde som mulig av tekstenes mening gjennom en besindig historisk-kritisk tolkning. Å høre Seierstad forelese kunne være som å oppleve en katedral, et høyreist og gjevt bygg, et sted der mennesket møter Gud.

Helt til i dag er Seierstads bøker til bruk for embedsstudiet etterspurt, og hans populære innføringer for kristendoms- og diakonistudentene viser langtidsvirkningene av hans arbeid.

Menighetsfakultetet og Den norske kirke er dypt takknemlig for Ivar P. Seierstads innsats som forsker, lærer og kirkemann, som kollega og medarbeider. Vi lyser fred over hans minne.

Anders Jørgen Bjørndalen

Nytt kurstilbud for kateketer i tjeneste

Kateketseminaret ved MF og KM-linja ved Distriktshøgskolen i Volda er obligatorisk for dem som i dag vil utdanne seg til kateket. Men de fleste kateketer i tjeneste har ikke denne utdannelsen.

– Derfor vil Kateketforeningen i samarbeid med MF og DH-Volda gi et tilbud til dem som vil ta kateketseminaret ved siden av jobben. KIT-kurset – Kateketer I Tjeneste – starter høsten 1987, forteller Gerd Karin Røsæg, leder for kateketforeningen til Lys og Liv.

Kursleder blir kateket Kirsten Aarflot. Hun vil være på MF første del av perioden og ved DH-Volda i annen del av kursperioden på to og et halvt år.

Kurset vil bli gjennomført delvis som selvstudium og delvis gjennom fire kursperioder, to på MF og to i Volda. Etter den siste kursperioden kan kateketene avlegge eksamen.

– Dette er et engangstilbud. Vi har ca. 160 kateketer her i landet, og bare ca. 30 av dem har kateketseminaret fra før. Vi håper at i alle fall 60 skal gjennomføre kurset. Det vil sammen med to års praksis gi samme kompetanse som det ordinære kateketseminaret, sier Gerd Karin Røsæg.

Staten har gitt støtte til kurslederen, og statlig ansatte kursdeltagere får permisjon med lønn og reiseutgiftene betalt. Røsæg håper at menighets- og kommuneansatte skal få det samme. Hun understreker at KIT-kurset har fått svært god hjelp av MF, som vil stille lokaler og forelesere til disposisjon i kursperioden.

tehv

– Kateketer i tjeneste skal få tilbud om å ta kateketseminaret ved siden av jobben, forteller leder Gerd Karin Røsæg i Kateketforeningen.

TRE FRA BORDE

Betjentformann Johan *Johannessen* ble ansatt ved MF's trykningsentral fra 1. nov. 1974. Han sluttet i stillingen 16. januar 1987.

Forskningsstipendiat Leif Gunnar *Engedal* avsluttet 31. januar 1987 sin stipendieperiode ved MF etter først å ha vært ansatt som vitenskapelig assistent ved Institutt for kristendoms-kunnskap ved MF i perioden 1978-1982.

Forskningsstipendiat Leif Gunnar Engedal takket for fine år på MF.

Vikarprest i Oslo bispedømme, Finn Edvin *Brøndal* ble ansatt som landssekretær fra 16. mai 1982. Han sluttet i stillingen pr. 31.12.1986 etter først å ha hatt permisjon fra 1. mai 86.

SU-leder Anton Punsvik (t.h.) var en av de som takket tidligere landssekretær Finn Edvin Brøndal for hans tjeneste på MF.

Betjentformann Johan Johannessen takket for seg til formann Jens-Petter Johnsen i styret for MF.

Eksamener ved Menighets- fakultetet høsten 1986

Praktisk-teologisk eksamen

Odd Gjøn, Leirsund
Jon Henrik Gulbrandsen, Asker
Ånund Hardang, Sauland
Ole Hauglum, Bergen
Vidar Leif Haanes, Kristiansand
Rolf Kjøde, Spjelkavik
Jan Petter Magnus, Oslo
Bjørn Moe, Egersund
Jon Nilsen, Trondheim
Ole-Jacob Nyhus, Gjøvik
Björg Elisabeth Oserud, Gjerdrum
Kjell A. Skartseterhagen, Raufoss
Steinar Skomedal, Haugesund
Olga Ragna Tvedt Gelius, Masfjordnes
Richard Aardal, Lyngdal

Teologisk embetseksamen

Tore Anrevåg, Oslo
Egon Askvik, Seim
Birgitte Bentzrød, Stavern
Svein Bjørge, Ellingsøy
Roar Bredvei, Tjølling
Njål Alvar Engmark, Oslo

Hilde Margrethe Sæbø Fjeldstad,
Kristiansand S.
Trine Fuglevik, Stokke
Olav Gading, Bergen
Berit Rannveig Gjevne, Vang i Valdres
Trond Gran, Grimstad
Kåre Grumstad, Oslo
Arvid Helle, Bømle
Tor Martin Koppang, Skiptvet
Stig Rune Lægdens, Grimstad
Michal Møgster, Emblem
Erling Nevland, Oslo
Harald Nydal, Oslo
Stein Reinertsen, Oslo
Sigve Magne Sande, Stavanger
Dagfinn Skogøy, Tysvær
Trond Brynjar Solvang, Asker
Ingrid Strand, Sem
Torbjørn Aamli, Stokke

Seks av ni hovedfagstudenter samlet til et liten markering av høytideligheten. Fra venstre: Elsa Altin Rognum, Asbjørn Stavenes, Maja Osberg, Grete Svendsen, Aslaug Elvebakk og Axel Jørgen Bugge.

Institutt for kristendomskunnskap

Hovedfagseksamen

Ola Kåre Bjørneset, Folkestadbygd
 Axel Jørgen Bugge, Vormsund
 Karin Dalene, Froland
 Aslaug Jørgine Elvebakk, Oslo
 Tormod Hauge, Innvik
 Maja Osberg, Drammen
 Elsa Altin Rognum, Asker
 Asbjørn Stavenes, Søgne
 Grete Svendsen, Lillehammer

Mellomfagseksamen

Leif Magnus Alme, Hafslo
 Kjell Håkon Andersen, Tønsberg
 Stein Tore Barlaup, Volda
 Odd Jostein Berg, Skien
 Gunnar Berge, Røyse
 Margarethe Worning Berglyd, Egersund
 Jan Terje Christoffersen, Jørpeland
 Tone Jørgensen Dahlsveen, Fjellhamar
 Kristi Dyrstad, Asker
 Per Øystein Furuseth, Sem
 Olaug Bakke Gjengedal, Oslo
 An-Magritt Granli, Trøgstad
 Idar Grindhaug, Karmøy
 Signe Berit Hallsberg, Oslo
 Johannes Holm, Furnes
 Anne Marie Iversen, Karasjøk
 Haakon Kessel, Jevnaker
 Inger Johanne Kolberg, Oslo
 Kari Koppang, Skiptvet
 Jorunn Magerøy, Volda
 Bent-Inge Misje, Skålevikneset
 Kari Olsbu, Froland
 Trond Teigen, Nesøya

Grunnfagseksamen

Kristine Aksey, Oslo
 Egil Oddvar Arntzen, Fredrikstad
 Signy Malnes Arntzen, Fredrikstad
 Kari-Anne Borgersen Asp, Stavern
 Astrid Aspeland, Furnes
 Kari Helene Berger, Trøgstad
 Dag Henrik Berggrav, Oslo
 Tor Jakob Bjørndal, Haugesund
 Svein Jarle Bjørnstad, Stange
 Knut Bøe, Varteig
 Anne Lise Dahle, Manstad
 Karin Synnøve Fjelldal, Yven
 Yngve Joseph Sjøgreen Foss,
 Fredrikstad
 Marit Helen Gangestad, Skjeberg
 Margareth Glad, Oslo
 Anne Christine Gundersen,
 Kristiansand
 Ida Jorun Gundersen, Fredrikstad
 Olav Hagen, Os
 Liv Elisabeth Hektoen, Asker
 Britt Lisbeth Hybert, Sarpsborg
 Gunn-Linda Varnes Idsø, Strand
 Anna Hedvig Dagmar Helena Karlsson,
 Enebyberg/Sverige
 Kari Elisabeth Grøndahl Kravik, Svelvik
 Anne Beth Lunde, Asker
 Sten Are Nilsen, Myre
 Siri Nordli, Masfjorden
 Ingvar Theodor Evjen Olsen, Vennesla
 Rita Johanne Olsen, Sande i Vestfold
 Laila Pedersen, Greåker
 Kristin Elise Revheim, Tjøme
 Berit Romberg, Skjærhallen
 Anna Karin Elisabeth Sjöström,
 Tranås/Sverige
 Jens Olai Solberg, Halden
 Ingrid Marie Solgaard, Fredrikstad
 Tor Anders Stadheim, Bjorbekk
 Hanne Elisabet Strømsvik, Drammen
 Anne-Karin Sunde, Oslo
 Tone Øen, Fredrikstad
 Ella Marit Årdalen, Rolvsøy

Ny studenter ved Menighets- fakultetet våren 1987

TEOLOGI

Stein Tore Barlaup, Volda
Richard Lee Blucher, USA
Jan Terje Christoffersen, Jørpeland
Johannes Holm, Furunes
Sissel Kulild, Bergen
Lise Martinussen, Haugesund
Jørn Eilif Skei, Skjervøy
Jan Tallaksen, Kristiansand S.

Kristendomskunnskap

Grunnfag

Ellen Kristine Andersen, Oslo
Eva Dønnestad Andersen, Stabekk
Gunhild Marie Andersen, Vestre
Sandøy
Sigrunn Dahl, Stathelle
Carl-Ove Fæster, Sørvik
Reidar Øyvind Handlesby, Mysen
Bjørn-Tore Nyrud Hansen, Oslo
Reidar Hillesund, Kristiansand S.
Bjørn Are Hjelle, Oslo
Siv Merete Holten, Fredrikstad
Rolf Sigvald Lyngholm Jenssen, Oslo
Sissel Karlsen, Sola
Bente Lien, Ski
Ellen Birgitte Levy, Oslo
Asbjørn Mo, Hamar
Kjersti Petersen, Oslo
Karianne Solveig Pettersen, Drammen
Nina Merete Riise, Ski
Sigrunn Slaathaug, Lunde i Telemark
Hillevi Kjersti Solberg, Oslo
Finn Christian Svanholm, Kristian-
sand S.

Jostein Sæbø, Stryn
Lars Tangedal, Ålgård
Gunnar Michael Tømte, Oslo
Lisbeth Torsvik, Ørnes
Karin Vaskinn, Sørvik
Bjørn Helge Vangen, Lillehammer
Else-Margrethe Rund, Mysen

Mellomfag

Gudrun Kristine Aas, Oslo
Jorun Grønset, Voss

Hovedfag

Roald Johan Bleikvassli, Bleikvasslia

Menighetsfakultetets etterutdanningskurs for prester og teologiske kandidater

12. oktober – 6. november 1987

Tema: Det kristne menneskesyn i møte med aktuelle utfordringer.

Økonomiske vilkår, permisjon

Deltakelse på kurset er gratis. Deltakerne sørger selv for kost og losji. Det arbeides med spørsmålet om refusjon for deler av reiseutgiftene.

Søknad om permisjon med lønn for deltakelse i kurset sendes tjenestevei til vedkommende biskop for tildeling av den kvote biskopen disponerer.

Mål og faglig innhold

Kurset skal sette aktuelle utfordringer i prestenes tjeneste inn i et teologisk helhetsperspektiv for å gi hjelp til prestenes daglige arbeid og studium.

I hver av de fire kursukene vil det kristne menneskesyn bli aktualisert på områder med tilknytning til prestenes tjeneste. Uketemaene er:

- Livets begynnelse og avslutning
- Menneskeverd, selvrespekt og selvrealisering
- Møte med nye åndsstrømninger
- Mennesket i relasjonene

Ordningen av kurset

Kursdagene vil begynne med morgensamling i kapellet. Deretter følger forelesninger, seminarer og timer til selvstudium. Mandag er satt av til lesedag.

Kursdeltakerne vil få individuell faglig veiledning i sitt eget arbeid med kurs-temaet. Ett seminar er satt av for at kursdeltakerne kan få legge fram egne arbeider til drøfting.

Informasjon og påmelding

Detaljert program fås ved henvendelse til undervisningsadministrasjonen.

Søknad om opptak ved kurset må sendes innen 30. april 1987. Deltakerantallet er begrenset til ca. 20. De som blir tatt opp ved kurset, vil få melding ca. 15. mai. Det forutsettes at deltakerne følger hele kurset.

Søknader sendes til: Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3.

Retur:
MF Kartotek
Gydass vei 4, 0363 Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Fra Asker og Bærum Budstikke:

De gjør en kjempeinnsats for ungdommen

Astrid og Erling Servan sammen med presidenten i Asker Rotary.

Astrid og Erling Servan fikk på møte 12. januar i Asker Rotary overrakt klubbens ungdomspris for 1986. – Denne anerkjennelse er for det store arbeide dere har lagt ned gjennom mange år, til beste for ungdom i Asker, sa Rotary-klubbens president Rolv Birketvedt i hilsenen til de to.

Våren 1971 hadde ekteparet en konfirmantgruppe i sitt hjem, og dette var starten på det store arbeidet de har gjort for

ungdommen. De har hatt klubb for ungdom i alderen 13–24 år siden og medlemstall på 50. De har også arbeidet i Asker Menighet før denne tid og også her blant annet med ungdom.

– Vi er svært takknemlige for denne æresbevisning. Men det er først og fremst vi som har grunn til å være takknemlige, for at vi har fått lov til å arbeide med all denne fine ungdommen, sa Erling Servan i sin takk fra seg og sin kone.